COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 25.6.2020
COM(2020) 263 final

RAPORT AL COMISIEI

Raport anual privind siguranța operațiunilor petroliere și gaziere offshore din Uniunea Europeană în 2018

Cuprins

1. INTRODUCERE 2
2. TEMEIUL JURIDIC 3
3. METODOLOGIE ŞI INFORMAŢII PRIMITE DE LA STATELE MEMBRE 4
4. SECTORUL PETROLIER ŞI GAZIER OFFSHORE DIN UNIUNEA EUROPEANĂ 5
4.1 Instalaţii şi producţie 5
4.2 Inspecţii, investigaţii, măsuri de asigurare a respectării legii şi cadrul de reglementare din sectorul offshore 9
5. DATE REFERITOARE LA INCIDENTE ŞI PERFORMANŢA OPERAŢIUNILOR OFFSHORE ÎN MATERIE DE SIGURANŢĂ 10
6. CONCLUZII 13

1. INTRODUCERE

Urmându-le rapoartelor anterioare aferente anilor 2016 și 2017, prezentul raport al Comisiei Europene vizează siguranța operațiunilor petroliere și gaziere offshore din Uniunea Europeană (UE) în anul 2018.

Temeiul juridic al prezentului raport îl constituie Directiva 2013/30/UE[1] a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iunie 2013 privind siguranța operațiunilor petroliere și gaziere offshore și de modificare a Directivei 2004/35/CE („Directiva privind siguranța activităților offshore”). Acest act legislativ vizează obținerea unui nivel ridicat de siguranță în cadrul operațiunilor petroliere și gaziere offshore, în beneficiul: lucrătorilor; al mediului; al platformelor și echipamentelor pentru operațiuni offshore; al activităților economice precum pescuitul și turismul. Dispozițiile directivei, astfel cum au fost puse în aplicare de statele membre, vor contribui la: (i) evitarea accidentelor majore; (ii) reducerea numărului de incidente; și la (iii) o monitorizare eficace a urmărilor accidentelor și incidentelor în scopul atenuării consecințelor acestora.

La fel ca rapoartele anterioare, prezentul raport anual urmărește: (i) să furnizeze date privind numărul și tipul instalațiilor din UE; și (ii) să ofere informații cu privire la incidente și o evaluare a performanței în materie de siguranță a operațiunilor petroliere și gaziere offshore. Cu fiecare raport suplimentar, analiza tendințelor va deveni mai semnificativă. În plus, seriile de rapoarte anuale vor servi drept evidență a performanței în materie de siguranță a operațiunilor petroliere și gaziere offshore ale statelor membre.

Prezentul raport se bazează pe rapoartele anuale și pe datele notificate de statele membre în conformitate cu cerințele Directivei privind siguranța activităților offshore. Comisia a primit date de la Bulgaria, Croația, Cipru, Danemarca, Germania, Franța, Grecia, Irlanda, Italia, Țările de Jos, Polonia, România, Spania și Regatul Unit, care era încă stat membru al UE în anul 2018. Majoritatea instalațiilor sunt situate în Marea Nordului și în Oceanul Atlantic (380 de instalații), iar în Marea Mediterană se află 166 de instalații, în Marea Neagră sunt opt, iar în Marea Baltică sunt două.

În 2018, autoritățile competente ale statelor membre au inspectat 318 instalații offshore din jurisdicțiile lor. În urma anumitor incidente, trei state membre (Regatul Unit, Danemarca și Țările de Jos) au derulat investigații pe parcursul perioadei de raportare. Regatul Unit a efectuat 41 de investigații din motive de siguranță și de mediu și cinci investigații din cauza unor accidente majore. Danemarca a efectuat trei investigații din motive de siguranță și de mediu (nicio investigație din cauza unor accidente majore) iar Țările de Jos, o investigație cu privire la un accident major (nicio investigație din motive de siguranță și de mediu).

Cifrele furnizate de statele membre, privind mai ales numărul și gravitatea accidentelor raportate raportat la numărul de instalații, indică un nivel considerabil mai scăzut de siguranță în sectorul

[1] JO L 178, 28 iunie 2013, p. 66.

offshore din Europa față de cei doi ani precedenți, fiind necesară o monitorizare din partea autorităților competente ale statelor membre.

2. TEMEIUL JURIDIC

În conformitate cu articolul 25 din Directiva privind siguranța activităților offshore, Comisia trebuie să publice un raport anual privind siguranța și impactul operațiunilor petroliere și gaziere asupra mediului, pe baza informațiilor care i-au fost raportate de statele membre. Statele membre trebuie să transmită Comisiei, până la data de 1 iunie a fiecărui an, un raport anual care să conțină informațiile precizate în anexa IX (punctul 3) la Directiva privind siguranța activităților offshore.

Rapoartele anuale care trebuie transmise de statele membre în temeiul articolului 25 conțin cel puțin următoarele informații:

(a) numărul, vechimea și amplasamentul instalațiilor;
(b) numărul și tipul inspecțiilor și investigațiilor efectuate, pe lângă orice măsuri de asigurare a respectării legii sau condamnări;
(c) datele referitoare la incidente în conformitate cu sistemul comun de raportare prevăzut la articolul 23;
(d) orice modificare majoră adusă cadrului de reglementare offshore;
(e) performanța operațiunilor petroliere și gaziere offshore.

Termenul-limită pe care îl au statele membre pentru publicarea informațiilor necesare este data de 1 iunie a anului care urmează perioadei de raportare (de exemplu, 1 iunie 2019 pentru anul 2018).

Acestea raportează utilizând un format comun pus la dispoziție de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1112/2014 al Comisiei din 13 octombrie 2014[2]. Acest regulament de punere în aplicare stabilește un format comun pentru schimbul de informații privind indicatorii referitori la pericolele majore realizat de operatorii și de proprietarii de instalații petroliere și gaziere offshore. De asemenea, acesta stabilește un format comun pentru publicarea de către statele membre a informațiilor privind indicatorii referitori la pericolele majore. Un ghid al Comisiei[3] din 25 noiembrie 2015 oferă mai multe informații specifice privind regulamentul de punere în aplicare și explică modul de utilizare a formatului de raportare în practică.

[2] JO L 302, 22 octombrie 2014, p. 2.
[3] https://euoag.jrc.ec.europa.eu/files/attachments/2015_11_25_implementing_regulation_guidance_document_final.pdf.

3. METODOLOGIE ȘI INFORMAȚII PRIMITE DE LA STATELE MEMBRE

În conformitate cu anexa IX (punctul 3) la Directiva privind siguranța activităților offshore, statele membre sunt obligate să prezinte informații clar definite cu privire la incidentele survenite în sectorul lor petrolier și gazier offshore, folosind modelele prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare nr. 1112/2014. Datele prezentate trebuie să includă informații cu privire la instalațiile petroliere și gaziere offshore din UE, precum numărul, tipul, amplasamentul și vechimea. Rapoartele statelor membre trebuie, de asemenea, să furnizeze informații privind numărul de: (i) inspecții, investigații și măsuri de asigurare a respectării legii din sectorul offshore; (ii) incidente pe categorii; și (iii) vătămări.

Pe lângă datele referitoare la fiecare stat membru în parte, Comisia a evaluat performanța în materie de siguranță a regiunilor offshore. În acest scop, Comisia consideră că: (i) Germania, Danemarca, Franța, Regatul Unit, Irlanda și Țările de Jos formează regiunea „Marea Nordului și Oceanul Atlantic”; (ii) Spania, Grecia, Croația, Cipru, Italia și Malta formează regiunea „Marea Mediterană”; (iii) Bulgaria și România formează regiunea „Marea Neagră”; iar (iv) Letonia și Polonia formează regiunea „Marea Baltică”.

În raportul său anual pentru 2018, Comisia a utilizat informații furnizate de Bulgaria, Croația, Cipru, Grecia, Franța, Țările de Jos, Danemarca, Germania, Irlanda, Italia, Polonia, România, Spania și Regatul Unit. Alte state membre nu au desfășurat activități în sectorul petrolier și gazier offshore sau nu au furnizat informații relevante pentru prezentul raport.

Cu excepția Regatului Unit, toate statele membre cu operațiuni petroliere și gaziere offshore au prezentat date complete cu privire la toate instalațiile lor. În schimb, Regatul Unit a limitat părți ale raportului său la instalațiile care au făcut obiectul unei reexaminări prevăzute de lege a documentației de evaluare a riscurilor [a se vedea, de asemenea, articolul 42 alineatul (2) din Directiva privind siguranța activităților offshore]. Aceasta înseamnă că informațiile furnizate de Regatul Unit cu privire la investigații, la măsurile de asigurare a respectării legii, la datele privind incidentele și la performanța în materie de siguranță a operațiunilor offshore vizează un număr de instalații din ce în ce mai mare în prima jumătate a anului 2018. În ianuarie 2018, numărul instalațiilor vizate era de aproximativ 139, ajungând la 191 în data de 19 iulie 2018. Această dată a reprezentat sfârșitul perioadei de tranziție pentru toate instalațiile.

4. SECTORUL PETROLIER ȘI GAZIER OFFSHORE DIN UNIUNEA EUROPEANĂ

4.1 Instalații și producție

Marea majoritate a instalațiilor offshore[4] din apele UE sunt situate în Marea Nordului (a se vedea tabelul 1), mai precis în zonele economice exclusive ale Regatului Unit și Țărilor de Jos (aproximativ 34 % și, respectiv, 28 % dintre instalațiile offshore aflate în apele UE). În Marea Mediterană, Italia este cel mai activ stat membru (cu 25 % din numărul total de instalații din apele UE), urmat de Croația. În regiunea Mării Negre, România are o industrie petrolieră și gazieră offshore cu tradiție, în timp ce Bulgaria a continuat activitățile de explorare offshore a hidrocarburilor, dar are o producție foarte limitată, furnizată de o singură instalație. Potrivit rapoartelor primite de la statele membre cu privire la Marea Baltică, doar Polonia deține instalații offshore în această regiune. În total, în 2018, au fost raportate 556 de instalații de producție și de instalații neproductive în apele UE, ceea ce reprezintă o creștere cu două instalații față de 2017, în ciuda faptului că au fost dezafectate mai multe instalații[5].

[4] Unitățile mobile de foraj offshore (instalațiile MODU) nu fac parte din analiza din secțiunea 4.1.
[5] Pentru detalii, a se vedea capitolul 4.1.

Tabelul 1: Instalații fixe la 1 ianuarie 2018: „Tipul instalației”, per regiune și stat membru

Regiune/Țară		Tipul instalației (*)				
		FMI	FNP	FPI	NUI	Total
Marea Baltică		1	0	0	1	2
	Polonia	1	0	0	1	2
Marea Neagră		7	0	0	1	8
	Bulgaria	0	0	0	1	1
	România	7	0	0	0	7
Marea Mediterană		16	0	3	147	166
	Croația	2	0	0	18	20
	Grecia	1	0	0	1	2
	Italia	12	0	3	126	141
	Spania	1	0	0	2	3
Marea Nordului și Oceanul Atlantic		143	0	23	214	380
	Danemarca	10	0	0	20	30
	Germania	2	0	0	0	2
	Irlanda	1	0	0	1	2
	Țările de Jos	48	0	0	107	155
	Regatul Unit	82	0	23	86	191
Total		167	0	26	363	556

(*) FMI — instalație fixă cu echipaj; FNP — instalație fixă neproductivă; FPI — instalație de producție plutitoare; NUI — instalație fără echipaj (în mod normal).

În 2018, au fost raportate 13 instalații dezafectate în apele UE: 12 în Regatul Unit și una în Italia. În același an, s-a raportat punerea în funcțiune a unei noi instalații fixe în Țările de Jos: În plus, modificările aduse metodelor de raportare ale unor state membre au contribuit, de asemenea, la modificarea numărului de instalații raportate față de anul precedent[6].

Peste jumătate dintre instalațiile offshore din apele UE au fost puse în funcțiune în perioada 1980-2000. Începând din 2010, dezvoltarea de noi instalații de producție a scăzut în mod evident în Marea Nordului, în regiunea Oceanului Atlantic și în Marea Mediterană (tabelul 2).

Tabelul 2: Numărul de instalații prezente în apele UE, per deceniu de punere în funcțiune și per regiune

Anul construcției	**Regiune**				
	Marea Baltică	**Marea Neagră**	**Marea Mediterană**	**Marea Nordului și Oceanul Atlantic**	**Total UE**
1950-1959	0	0	0	4	**4**
1960-1969	0	0	7	21	**28**
1970-1979	0	0	14	41	**55**
1980-1989	0	2	53	82	**137**
1990-1999	1	3	42	119	**165**
2000-2009	1	3	40	70	**114**
2010-2019	0	0	10	43	**53**
2020-2029	0	0	0	0	**0**
Total UE	**2**	**8**	**166**	**380**	**556**

[6] În ciuda dezafectării unui număr de 13 instalații și a începerii funcționării unei singure instalații noi, numărul total al acestora a crescut cu două instalații. Dacă toate datele au fost raportate cu exactitate, numărul trebuia să scadă cu 12 instalații.

Cea mai mare parte (aproximativ 94 %) din petrolul și gazele produse la nivel intern în UE provin din Marea Nordului și din regiunea Oceanului Atlantic (tabelul 3). Regatul Unit are de departe cea mai mare contribuție, fiind urmat de Țările de Jos și de Danemarca. Italia și Croația sunt producători activi în Marea Mediterană, în timp ce în Marea Neagră numai România are în prezent o producție semnificativă de petrol și gaze.

Tabelul 3. Producția offshore de petrol și de gaze din UE, în kilotone echivalent petrol (ktep)

REGIUNE	**Țara**	**ktep**	**% din totalul UE**
Marea Baltică		**210,98**	**0,19 %**
	Polonia	210,98	0,19 %
Marea Neagră		**1138,87**	**1,01 %**
	Bulgaria	4,71	0,00 %
	România	1134,16	1,01 %
Marea Mediterană		**4139,61**	**3,69 %**
	Croația	528,20	0,47 %
	Grecia	211,01	0,19 %
	Italia	3311,00	2,95 %
	Spania	89,40	0,08 %
Marea Nordului și Oceanul Atlantic		**106727,60**	**95,11 %**
	Danemarca	9589,00	8,55 %
	Germania	915,00	0,82 %
	Irlanda	311,17	0,28 %
	Țările de Jos	11681,00	10,41 %
	Regatul Unit	84231,43	75,06 %
Total		**112217,06**	**100,00 %**

Comparativ cu anul precedent, cu o scădere de mai puțin de unu la sută, producția totală offshore de petrol și gaz a fost stabilă.

4.2 Inspecții, investigații, măsuri de asigurare a respectării legii și cadrul de reglementare din sectorul offshore

Autoritățile competente ale statelor membre au inspectat cu regularitate instalațiile offshore din jurisdicțiile lor. Tabelul 4 prezintă numărul de inspecții offshore realizate în cursul anului de raportare. Numărul de inspecții crește de obicei în funcție de numărul de instalații din Statele Membre.

La fel ca în 2017, numărul inspecțiilor a scăzut din nou, acum de la 630 în 2017 la 593 în 2018. Concret, Italia a redus numărul inspecțiilor de la 289 la 236, Țările de Jos de la 60 la 32, în timp ce Regatul Unit a crescut numărul acestora de la 232 la 273. Pentru prima dată, și România a efectuat inspecții. Spre deosebire de numărul inspecțiilor în scădere, au fost alocate mai multe eforturi în ceea ce privește zilele-om petrecute efectuând inspecții per instalație (2 817 zile-om în 2018, față de 2 083 de zile-om în 2017).

*Tabelul 4: Numărul inspecțiilor offshore, per regiune și per stat membru, în 2018**

REGIUNE	**Țara**	**Inspecții**	**Zile-om petrecute la bordul instalației (durata deplasării nu este inclusă)**	**Numărul de instalații verificate**
Marea Baltică		**3**	**6**	**2**
	Polonia	3	6	2
Marea Neagră		**4**	**24**	**2**
	România	4	24	2
Marea Mediterană		**251**	**262**	**95**
	Croația	10	10	4
	Cipru	2	6	2
	Grecia	1	10	1
	Italia	236	234	86
	Spania	2	2	2
Marea Nordului și Oceanul Atlantic		**335**	**2525,5**	**219**
	Danemarca	19	66	19
	Franța	2	4	1

	Germania	6	6	2
	Irlanda	3	30	3
	Țările de Jos	32	23	28
	Regatul Unit	273	2396,5	166
TOTAL		**593**	**2817,5**	**318**

(*)Tabelul conține informații de la statele membre cu cel puțin o instalație offshore prezentă în jurisdicția lor în 2018.

Articolul 18 din Directiva privind siguranța activităților offshore conferă autorităților competente din statele membre drepturi și competențe în ceea ce privește operațiunile și instalațiile din jurisdicția lor. Aceste drepturi și competențe includ dreptul de a interzice operațiunile și dreptul de a solicita măsuri pentru asigurarea respectării principiilor generale de gestionare a riscurilor și pentru asigurarea unor operațiuni sigure.

În consecință, trei state membre au efectuat investigații pe parcursul perioadei de raportare: Regatul Unit, Danemarca și Țările de Jos. Regatul Unit a efectuat 41 de investigații din motive de siguranță și de mediu[7] și cinci investigații din cauza unor accidente majore. Danemarca a efectuat trei investigații din motive de siguranță și de mediu, iar Țările de Jos au efectuat o investigație din cauza unui accident major. În principal din cauza creșterii numărului investigațiilor din Regatul Unit, numărul total de investigații a fost în 2018 considerabil mai mare (50) decât în 2017 (20) și 2016 (23).

În ciuda creșterii numărului investigațiilor, numărul total al măsurilor de asigurare a respectării legii a fost în 2018 mai mic decât în 2017. În timp ce, în 2017, statele membre au luat 47 de măsuri de asigurare a respectării legii (45 în Regatul Unit), în 2018 doar Regatul Unit a raportat aceste măsuri, numărul acestora fiind cu 34 de cazuri mai mic decât în 2017.

5. DATE REFERITOARE LA INCIDENTE ȘI PERFORMANȚA OPERAȚIUNILOR OFFSHORE ÎN MATERIE DE SIGURANȚĂ

Statele membre au raportat următoarele incidente pentru anul 2018, în total 124, în conformitate cu anexa IX la Directiva privind siguranța activităților offshore.

- În Regatul Unit au existat 95 de evenimente raportabile, inclusiv cinci accidente majore.

[7] Preocupările în materie de siguranță și mediu sunt raportate de către membrii forței de muncă, dacă aceștia observă la locul de muncă probleme despre care cred că ar putea încălca legislația în materie de sănătate și siguranță și au potențialul de a provoca daune.

- În Țările de Jos au existat 14 evenimente raportabile[8], inclusiv un accident major. Cauzele accidentului major nu au fost raportate, deoarece cazul este încă în curs de investigare în momentul raportării.
- În Danemarca au existat nouă evenimente raportabile și nu a avut loc niciun accident major.
- În Franța și în Irlanda, a existat câte un eveniment raportabil în fiecare dintre aceste state membre și nu a avut loc niciun accident major.

Numărul accidentelor majore include incidente cu un potențial semnificativ de a provoca decese sau vătămări corporale grave, chiar dacă nu au avut astfel de urmări.

Majoritatea defecțiunilor (80 %) care au avut loc în cadrul evenimentelor raportabile se încadrau în categoria scurgerilor neintenționate; 13,7 % priveau pierderea controlului asupra sondei (erupție/intrarea în funcțiune a sistemului de deviere); 1,6 % priveau defecțiuni ale elementelor critice de siguranță și de mediu (SECE); și 1,6 % priveau pierderea integrității structurale (pierderea menținerii poziției). Două incidente au necesitat evacuarea personalului.

Tabelul 5: Incidente pe categorii (anexa IX la Directiva privind siguranța activităților offshore, la nivelul UE)

Categorii conform anexei IX	**Nr. evenimente**	**Pondere (în totalul categoriei)**	**Pondere (în totalul evenimentelor)**
(a) Scurgeri neintenționate – Total	**99**	**100,00 %**	**79,8 %**
Scurgeri de petrol/gaze în stare de ardere – incendii	1	1,06 %	0,8 %
Scurgeri de petrol/gaze în stare de ardere – explozii	0	0,0 %	0,0 %
Scurgeri de gaze fără ardere	56	56,5 %	45,2 %
Scurgeri de petrol fără ardere	31	31,3 %	25,0 %
Scurgeri de substanțe periculoase	11	11,1 %	8,9 %
(b) Pierderea controlului asupra sondei – Total	**17**	**100,00 %**	**13,7 %**
Erupții	0	0,0 %	0,0 %
Erupție/intrarea în funcțiune a sistemului de deviere	8	47,1 %	6,4 %
Defectarea unei bariere la sondă	9	52,9 %	7,3 %

[8] Un singur eveniment raportabil poate duce la mai multe incidente; de exemplu, o scurgere neintenționată de gaze poate duce la evacuarea personalului.

(c)	**Defecțiuni ale SECE**	**2**	**100,00 %**	**1,6 %**
(d)	**Pierderea integrității structurale – Total**	**2**	**100,00 %**	**1,6 %**
	Pierderea integrității structurale	0	0,0 %	0,0 %
	Pierderea stabilității/flotabilității	0	0,0 %	0,0 %
	Pierderea poziției	2	100,00 %	1,6 %
(e)	**Coliziuni de nave**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
(f)	**Accidente de elicopter**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
(g)	**Accidente mortale(*)**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
(h)	**Vătămare gravă a cel puțin cinci persoane în același accident**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
(i)	**Evacuarea personalului**	**2**	**100,00 %**	**1,6 %**
(j)	**Accidente de mediu(**)**	**2**	**100,00 %**	**1,6 %**
Total[9]		**124**	**100,00 %**	**100,00 %**

(*) *Doar în legătură cu un accident major*

(**) *Potrivit rapoartelor statelor membre, accidentele majore nu se încadrau ca accidente de mediu*

În UE, numărul total de incidente a crescut de la 42 în 2016 la 59 în 2017 și ulterior la 124 în 2018, în mare parte din cauza creșterii numărului de „scurgeri neintenționate”. Numărul incidentelor legate de „pierderea controlului asupra sondei” a crescut la 17, după ce scăzuse de la 11 în 2016 la opt în 2017. „Defecțiunile elementelor critice de siguranță și de mediu” au fost în număr de două, după ce în 2016 au fost trei, iar în 2017 a existat una. În 2018 au fost raportate două defecțiuni în materie de integritate structurală, spre deosebire de anul 2017, când nu a fost raportată nicio defecțiune, iar în 2016 au fost raportate două astfel de defecțiuni. În plus, două evacuări au avut loc în 2018, în timp ce pentru 2017 nu a fost raportată nicio evacuare a personalului, iar în 2016 a fost raportată o evacuare.

Nu s-au raportat coliziuni între nave pentru 2018, comparativ cu trei în 2017 și niciuna raportată pentru 2016; au existat nouă defectări ale barierelor la sondă, față de două în 2017 și niciuna raportată pentru 2016. În 2018, în total șase incidente au fost clasificate drept accidente majore[10],

[9] Un singur incident poate apărea de mai multe ori, de exemplu: evacuarea personalului în legătură cu pierderea controlului asupra sondei ar însemna două puncte din total.

[10] JO L 178, 28 iunie 2013, p. 73: Articolul 2 alineatul (1): „accident major” înseamnă, în raport cu o instalație sau o infrastructură conectată:

deoarece ar fi putut provoca decese sau vătămări corporale grave. În 2017, au avut loc patru accidente majore, iar în 2016 au fost raportate două accidente majore.

Luând act de numărul crescut de accidente, Comisia cooperează îndeaproape cu autoritățile competente în cauză pentru a stabili cauzele acestei evoluții și pentru a discuta o potențială monitorizare care să permită un nivel mai ridicat de performanță în materie de siguranță cât mai curând posibil. Cooperarea are loc bilateral și în contextul Grupului autorităților offshore din UE (EUOAG).

6. CONCLUZII

Numărul de 556 de instalații în UE (raportul pe 2018 include Regatul Unit) a rămas destul de stabil. În anul precedent, între 2016 și 2017, acesta scăzuse de la 586 la 554. Nivelul producției globale de petrol și gaze a scăzut ușor, de la 113 051 kilotone echivalent petrol la 112 217 kilotone echivalent petrol în 2018.

Comisia evaluează siguranța operațiunilor petroliere și gaziere offshore din UE pe baza datelor furnizate de statele membre în conformitate cu dispozițiile Regulamentului de punere în aplicare privind raportarea. În consecință, acuratețea evaluării Comisiei depinde de informațiile furnizate de statele membre.

Numărul inspecțiilor și investigațiilor efectuate a fost puțin mai mic (cu 6 %) decât în anul precedent. Față de 2017, statele membre au luat mai puține măsuri de asigurare a respectării legii.

Numărul incidentelor a crescut considerabil, de la 59 în 2017 la 124 în 2018. Introducerea treptată a tuturor instalațiilor offshore ale Regatului Unit în sistemul de raportare poate explica doar o parte mai mică a creșterii numărului de accidente[11]. Numărul incidentelor din Regatul Unit a crescut de la 30 la 99, iar în Țările de Jos de la 13 la 52. În schimb, acest număr a scăzut în cazul Danemarcei de la 14 la 9. Numărul accidentelor majore a crescut de la 4 la 6 între 2017 și 2018.

La fel ca în 2016 și 2017, nu au fost raportate decese în 2018, dar au avut loc 10 vătămări și 17 vătămări grave. Conform rapoartelor autorităților competente, în Regatul Unit și în Țările de Jos

(a) un incident care implică o explozie, un incendiu, pierderea controlului asupra sondei sau o deversare de petrol, gaz sau substanțe periculoase care implică sau pentru care există un risc semnificativ să implice decese sau vătămări grave ale persoanelor;
(b) un incident care provoacă daune grave instalației sau infrastructurii conectate care implică sau pentru care există un risc semnificativ să implice decese sau vătămări grave ale persoanelor;
(c) oricare alt incident care are ca rezultat decesul sau vătămarea gravă a cinci sau mai multe persoane de pe instalația offshore de la care provine sursa de pericol sau care desfășoară operațiuni petroliere și gaziere offshore în legătură cu instalația sau cu infrastructura conectată; sau
(d) orice incident de mediu major care rezultă din incidentele menționate la literele (a), (b) și (c).
În scopul determinării dacă un incident constituie un accident major în temeiul literelor (a), (b) sau (d), o instalație care este în mod normal nesupravegheată este tratată ca și cum ar fi supravegheată.

[11] Efectul introducerii treptate poate justifica o creștere estimativă cu 10 incidente, dacă performanța în materie de siguranță a rămas neschimbată per instalație.

numărul accidentelor a crescut semnificativ, ceea ce necesită atât o analiză aprofundată a cauzelor, cât și măsuri de monitorizare luate de autoritățile competente. Comisia va coopera cu statele membre și va încerca să coopereze cu Regatul Unit pentru a readuce performanța în materie de securitate la nivelul ultimilor ani.